

Skatteministeren (Ole Stavad):

Nu er jeg jo ikke helt tankeløser, vil jeg sige til fru Pernille Sams, så hvilke spørgsmål fru Pernille Sams ønskede at stille her i dag, var jeg ikke rigtig vidende om.

Men jeg vil tro, at fru Pernille Sams tænker på, at hun i går under en teknisk gennemgang, der handlede om, hvordan de her lovforslag teknisk er skruet sammen osv., hvor Skatteudvalget mødtes med nogle af mine embedsmænd, og hvor jeg havde fornøjelsen af at være med, stillede de dér to spørgsmål, og hvor min reaktion var: Det er sådan set ikke noget, vi har siddet og regnet på, men hvis fru Pernille Sams gerne vil have regnet på det, så gør vi det meget gerne, og bliver spørgsmålet stillet i udvalget, svarer vi, og vi skal sørge for, at det fremgår meget tydeligt, hvordan vi kommer frem til resultatet. Så det tilsagn er gentaget her.

Så siger fru Pernille Sams: Jamen det dér med, at der er et spænd imellem aktier og obligationer, er jo ikke noget, andre end vi selv har fundet på.

Næh, det kan man sige, for det er da rigtigt, at da vi lavede pinsepakken i 1998 og lavede den her måde at skrue beskatningen sammen på, da indsnevrede vi kun den forskel, der var. Altså vi lavede jo i fællesskab – ja, jeg husker da, at jeg var med i 1983 med Venstre og De Konservative – realrenteafgiften, hvor der var en beskatning på obligationer og nul på aktier.

Og i øvrigt bare sådan til erindring vil jeg sige, at i alle de år, hvor den borgerlige regering sad, var realrenteafgiftsprocenten aldrig under 40, og de fleste år lå den over 50, og vi måtte lave et loft, så den ikke kom over 56. Så vi må jo sige, at det at komme ned på 15 pct. i hvert fald er en massiv lettelse i forhold til den retstilstand, der gjaldt på det tidspunkt, hvor fru Pernille Sams' parti havde statsministerposten og i øvrigt også skatteministerposten, da den blev lavet.

Det, vi så kan konstatere, er, at vi måske ikke tog skridtet fuldt ud og godt nok i forbindelse med pinsepakken. Det er så det, vi gør nu. Den her regering er altid optaget af, hvis vi bliver klogere, at gøre det, der er rigtigere end det, vi gjorde sidst, hvis ikke vi da tog skridtet fuldt ud, hvilket vi ikke gjorde her. Men det gør vi så nu. Jeg tror såmænd ikke, der er så mange, der havde regnet med, at vi nogen sinde kom ned på en pensionsafkastbeskatning på 15 pct. Det gør vi så nu.

Så er fru Mariann Fischer Boel lidt ked af, at vi ikke vender tilbage og bruger provenu til en

nedsættelse af selskabsskatten, og minder om, at vi havde et forslag om en aktieafkastbeskatning på aktier på 10 procent, da vi lavede pinsepakken. Det var jo derfor, fru Mariann Fischer Boel og hendes parti var inviteret til at være med for at lave det, men de sagde nej. Man startede faktisk med at nedlægge veto i 1998 i forhold til overhovedet at deltage, hvis erhvervsbeskatningspakken kom med, som også rummer den her finansiering. Men da det her er en provenu-neutral omlægning – der tages altså ikke flere penge fra pensionsopsparingen i den nye måde at opkræve på end i den gamle – ja, så efterlader det, i modsætning til det, vi foreslog tilbage i 1998, ikke noget provenu at bruge til andre gode gerninger.

Og vi har da også været en lille smule bevidste om at være meget nøjeregnende med, at denne her omlægning ikke med nogen rette skulle kunne kaldes for en skattestigning, for vi ønskede, at også Venstre med deres udtalte løfte om skattestop skulle kunne stemme for den her pakke med god samvittighed. Og jeg lover, at hvis fru Mariann Fischer Boel og hendes parti stemmer for den her pakke, vil jeg aldrig nogen sinde bruge det som eksempel på, at det er et brud på Venstres løfte om skattestop. For det ville være en falsk argumentation over for Venstre. Den ønsker jeg ikke at bruge.

Så spørger fru Mariann Fischer Boel: Hvis nu aktieandelen bliver på 55 pct., og vi forudsætter 5 pct., 7 pct. og 9 pct., hvad sker der så med provenuet? Jamen så sker der det, hvis vi forudsætter, at de 7 pct. og de 9 pct. er det, der holder på sigt, at pensionsopsparerne får et væsentlig bedre afkast, og af det afkast får statskassen så også en lille bitte andel. Men i forhold til en provenuberegning og en sammenligning kan fru Mariann Fischer Boel ikke bruge det eksempel, for når vi regner på, om det er provenuneutralt, vil det, hvis nu vi fortsatte med disse regler, vi har i dag, så give et provenu efter vores bedste skøn. Og hvor meget vil den fremtidige lovgivning efterlade et provenu? Det kan ikke sammenlignes med den nuværende, for efter den nuværende kan man ikke gå op på 55 pct. i aktieandel. Det er faktisk et af de ønsker, som branchen har fået, der her er blevet imødekommet, som er med til at give fleksibiliteten og med til at skabe muligheder for at de kan få forrentet pensionsopsparernes penge bedre, så det efterlader en bedre pension til kommende pensionister.